

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 18.travnja 2012

[\[Video\]](#)

Molitva kao odgovor Crkve na progone

Draga braćo i sestre, nakon velikih blagdana, nastavljamo danas naše kateheze o molitvi. Na audijenciji prije Velikog tjedna zaustavili smo se na liku Blažene Djevice Marije, prisutne među apostolima u molitvi u trenutku u kojem su očekivali silazak Duha Svetoga. Prve korake Crkve prati molitveno ozračje. Duhovi nisu neki izdvojeni događaj, jer Duh Sveti svojom prisutnošću i djelovanjem vodi i neprestano nadahnjuju kršćansku zajednicu na njezinu putu. U Djelima apostolski, naime, sveti Luka, osim što prepričava veliko izlivanje Duha Svetoga koje se dogodilo u dvorani Posljednje večere pedeset dana nakon uskrsnuća (usp. Dj 2, 1-13), izvješćuje o nekim drugim čudesnim izlivanjima Duha Svetoga. Danas ću govoriti o onom što je nazvano "malom Pedesetnicom", koje se dogodilo na vrhuncu teškog razdoblja u životu Crkve koja se rađa. Djela Apostolska opisuju da su, nakon ozdravljenja oduzetoga kod jeruzalemskog hrama (usp. Dj 3, 1-10), Petar i Ivan uhićeni (usp. Dj 4, 1) jer su naviještali Isusovo uskrsnuće svemu narodu (usp. Dj 3, 11-26). Nakon kratkog suđenja, ponovno su pušteni na slobodu, te se pridružiše svojoj braći i ispriповjediše im što su morali pretrpjeti zbog svog svjedočenja za Isusa. U tome trenutku, "jednodušno podigoše glas k Bogu" (Dj 4, 24). Na tome mjestu sveti Luka prenosi najopširniju molitvu Crkve koju nalazimo u Novom zavjetu, na kraju koje, kao što smo čuli, "potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo" (Dj 4, 31).

Prije nego malo pomnije promotrimo tu lijepu molitvu, valja zamijetiti jedan važni temeljni stav: kada se nalazi pred opasnošću, nevoljom, prijetnjom, prva kršćanska zajednica ne pokušava analizirati kako reagirati, kako se braniti, koje mjere poduzeti, već se pred kušnjom posvećuje

molitvi, ulazi u dodir s Bogom.

A koje obilježje ima ta molitva? Riječ je o jednostužnoj i složnoj molitvi čitave zajednice, koja se nalazi u situaciji u kojoj trpi progon zbog Isusa. U grčkom izvorniku sveti Luka koristi izraz "homothumadon" – "svi zajedno", "složni" – koji se javlja i u drugim dijelovima Djela apostolskih a kojim se naglašava ta ustrajna i složna molitva (usp. Dj 1, 14; 2, 46). To nije samo molitva Petra i Ivana, koji su se našli u opasnosti, već čitave zajednice, jer ono što su doživjela dvojica apostola ne tiče se samo njih, već čitave Crkve. Suočena s progonima koje podnosi zbog Isusa, zajednica ne samo da se nije uplašila i razbježala, već je duboko ujedinjena u molitvi, kao jedno, da zaziva Gospodina. To je, rekao bih, prvo čudo koje se događa kada su vjernici stavljeni na kušnju zbog svoje vjere: jedinstvo, namjesto da je ugroženo, postaje još čvršće jer ga podupire nepokolebljiva molitva. Crkva se ne treba bojati progona koje je u svojoj povijesti prisiljena trpjeti, već se mora uvijek uzdati, poput Isusa u Getsemani, u prisutnost, pomoć i snagu Boga, kojem se mole.

Učinimo korak dalje: što kršćanska zajednica traži od Boga u tome trenutku kušnje? Ne traži niti da joj poštedi život u progonima niti da Gospodin vrati istom mjerom onima koji su Petra i Ivana bacili u tamnicu; moli samo da joj se dopusti "sa svom smjelošću navješćivati" Božju riječ (usp. Dj 4, 29). Prije toga međutim nastoji duboko shvatiti što se dogodilo, nastoji tumačiti događaje u svjetlu vjere i to čini upravo pomoću Božje riječi, koja nam pomaže odgonetnuti stvarnost svijet.

U molitvi koju uzdiže Gospodinu, zajednica najprije podsjeća i zaziva Božju veličinu i neizmjernost: "Gospodine, ti si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima!" (Dj 4, 24). To je zaziv upućen Stvoritelju: znamo da sve dolazi od njega, da je sve u njegovim rukama. To je svijest koja nam daje sigurnost i hrabrost: sve dolazi od njega, sve je u njegovim rukama. Zatim podsjeća kako je Bog djelovao u povijesti – dakle počinje sa stvaranjem a nastavlja u povijest –, kako je bio bliz svome narodu pokazujući se kao Bog koji se zanima za čovjeka, koji ga ne napušta; i tu je izrijekom citiran Psalam 2, u svjetlu kojeg se tumači teška situacija u kojoj se u tome trenutku nalazila Crkva. Psalam 2 slavi ustoličenje judejskog kralja, ali se na proročki način referira na dolazak Mesije, kojem neće moći ništa ni pobuna, ni progon, ni zlostavljanje ljudi: "Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? Ustaju kraljevi zemaljski, Knezovi se rote protiv Gospodina i protiv Pomazanika njegova" (Dj 4, 25b-26). To na proročki način kaže već Psalam o Mesiji i to je karakteristika koju susrećemo u čitavoj povijesti te pobune moćnika protiv Božje moći. Upravo čitajući Sveto pismo, koje je Božja riječ, zajednica može reći Bogu u svojoj molitvi: "Rote se, uistinu, u ovome gradu na svetog Slugu tvoga Isusa, kog pomaza... da učine što tvoja ruka i tvoja volja predodredi da se zbude" (Dj 4, 27b-28). Ono što se dogodilo čita se u svjetlu Krista, koji je ključ za razumijevanje također progona; križ, koji je uvijek ključ za uskrsnuće. Protivljenje Isusu, njegovoj muc i smrti, treba ponovno čitati, preko Psalma 2, kao ostvarenje nauma Boga Oca za spas svijeta. Tu se krije također smisao iskustva progona kroz koje prolazi prva kršćanska zajednica; ta prva kršćanska zajednica nije neko obično društvo, nego zajednica koja živi u Kristu; zato je ono što se dogodilo dio Božjeg nauma. Kao što se dogodilo i Isusu, i učenici će nailaziti na protivljenja, nerazumijevanje, progon. U molitvi, razmatranje nad Svetim pismo u svjetlu Kristova otajstva pomaže čitati sadašnju stvarnost u sklopu povijesti spasenja koju Bog čini u povijesti,

uvijek na svoj način.

Upravo zato prva kršćanska zajednica u Jeruzalemu u molitvi koju upućuje Bogu ne traži da je obrani, da je poštedi kušnje, trpljenja, ne moli za uspjeh, već samo to da može naviještati s "parresia", to jest smjelo, slobodno, hrabro, Božju riječ (usp. Dj 4, 29).

Dodaje zatim molitvu da taj navještaj prati Božja ruka, da se događaju ozdravljenja, znamenja, čudesna (usp. Dj 4, 30), to jest da bude vidljiva Božja dobrota, kao snaga koja preobražava stvarnost, koja mijenja srce, um, život ljudi i donosi radikalnu novost evanđelja.

Na kraju molitve – bilježi sveti Luka – "potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo" (Dj 4, 31), mjesto se potreslo, to jest vjera ima snagu preobraziti zemlju i svijet. Sam Duh Sveti koji je govorio po Psalmu 2 u molitvi Crkve, ušao je u kuću i ispunja srce svih onih koji su zazivali Gospodina. To je plod složne molitve koju kršćanska zajednica uzdiže Bogu: izlivanje Duha Svetoga, dara Uskrslog koji podupire i vodi slobodni i hrabri navještaj Božje riječi, koji tjera Gospodinove učenike da bez straha izađu van i pronose radosnu vijest sve do na kraj svijeta.

I mi, draga braćo i sestre, moramo znati unositi događaje iz našega svakodnevnog života u svoju molitvu, da tražimo njihovo duboko značenje. I poput prve kršćanske zajednice, i mi, puštajući da nas prosvjetljuje Božja riječ, preko razmatranja nad Svetim pismom, možemo naučiti vidjeti da je Bog prisutan u našem životu, da je prisutan također i upravo u teškim trenucima, i da je sve – pa i ono što ne razumijemo – dio višeg nauma ljubavi u kojem konačna pobjeda nad zlom, nad grijehom i smrću je doista pobjeda Božje dobrote, milosti, života.

I za nas, kao i za prvu kršćansku zajednicu, vrijedi da nam molitva pomaže tumačiti osobnu povijest u točnijoj i vjernijoj perspektivi, u Božjoj perspektivi. I mi želimo ponoviti molitvu za dar Duha Svetoga, koji ražaruje srce i prosvjetljuje um, da bismo prepoznali kako Gospodin ostvaruje naše zazive po svojoj volji nošenoj ljubavlju a ne prema našim idejama. Vođeni Duhom Svetim, bit ćemo kadri živjeti radosno, hrabro i radosno svaku životnu situaciju i sa svetim Pavlom dičiti se "i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, postojanost prokušanošću, prokušanoš nadom", onom nadom koja "ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!" (Rim 5, 3-5). Hvala!

Pozdrav hrvatskim hodočasniciima:

Od srca pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike. Dragi prijatelji, ispunjeni uskrsnom radošću i osnaženi božanskim milosrđem budite uvijek postojani u vjeri i vjerni u ljubavi. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana